

Arbeidarafjöldin verður at sigra

Nú stundar móti vali, nú er tíðin inni, har hin einstaki hefur hovi til at velja menn inn á Føroya lóting, menn sum skulu arbeiða til frama fyri fólk og land, — ja, tað er at velja teir røttu menninar, ið avgjört arbeiða fyri fjøldina av fólkinum. Tað kann eingin ivi vera um, hvørjir teir eru. Tað eru vissuliga javnarmenn, sum hava arbeiðt og arbeiða og leggja til bróts við arbeiðinum í framtíðini, fyri at tann meiningi maðurin kann liva, ja, liva á einum tryggum sosialum grundarlagi, sum javnarmenn dag og dagliga strevast fyri. Tann arbeiðandi fjøldin verður at sigra. Vit gevast ikki! Vald myrkursins má knasast. Vit hoyra afturhaldsflokkarnar siga, at teir vilja gera hetta og hatta: vit vilja arbeiða fyri fiskimenn og arbeiðsmenn; men nei, teir gera tað ikki. Tað eru einans tóm orð, teir røpa út millum fólk. Slíkur má eingin lata seg villileiða av; her býr einki aftanfyrir, bert ein vitloysis politikkur.

Alt tað, sum okkum tørvar í Føroyum, serliga tryggingspurningar í allar mátar, nerta hesir ábyrgdarleysa flokkar als ikki við; nei, teir vilja ikki koma inn á tað eyma punktið í hesum máli, hetta skilur eitt hvørt menniska, at hetta ber ikki til longur. Fjeldin av fólkinum vil hava alt hetta undan kavi. Tað liggur eitt ábreiði oman á hesum, hetta ábreiði má rivast oman av, her er bert at stímbra javnarmenn, so teir kunnu greiða hesi átroðkandi mál. Í hesum víðfangi kann millum annað nevast mál, sum javnarmenn hava arbeiðt fyri og framvegis arbeiða

fyri, sum t. d. fólkatrygging, barnastudningur og annað, sum stutt síðan er greitt frá. Tað má ikki gloymast sum javnarmenn hava vunnið okkum, so sum ellis- og avlamsrentan, minstuln til fiskimenn, lonjavnargrunnin fingur teir sett á stovn. Ja, vit mega minnst til, at tær tryggingar, sum vit hava fingið, hava javnarmenn vunnið okkum. Eg kann ikki annað enn nevna Landshandlin, ið hevði størsta týðning fyri fólkið, sum kundi harigjøgnum fáa munandi biligari verur, men hvat hendi við hesari fyriføru? afturhaldsflokkarnir tóku hana av, ja, slíkar gerðir gera hesir menn, sum siga seg at arbeiða fyri landsins besta. Jú, mangt er at hugsa um, áðrenn ein fer á val. Eg eri visur í, skulu vit hugsa um at fáa øll tey mál fram, sum fyri liggja bæði á landi og sjógv, so mega vit leggja alla orku í at fylkja um javnarmenn, tí tað er ein einstaka gongda leiðin fyri fjøldina av fólki.

Menn og kvinnur kring um alt landið eiga nú øll at taka eitt ódnartak fyri sosialismuni og fara á val hin 8. nov. og velja javnarmenn sterkar inn á ting. Setið kross fyri lista C!

Poul J. Vang.

ARBEIÐI OG ÚRTOKA

Ávøksturin av virkjum og arbeiði má í fyrsta lagi koma teirri arbeiðandi fjøldini og forbrúkarum til góðar og ikki einans nokrum fáum einstaklingum sum nú.

VELJIÐ JAVNAÐARFLOKKIN!

Bjargið landinum

Kapitalismunna stóra lygn um tað privata "initiativ".

Tú hoyrir ta borgarligu «kvikuna» altíð syngja um tað privata "initiativ" sum tað eina sáluggerandi. Og hvat er so tað privata "initiativ" hjá hesi borgarligu klikuni annað enn snøgt og greitt eitt reindyrkað privatkapitalistiskt einstaklingamonopol uppá virkis- og tiltaksmøguleikar.

Hygg teg bara íkring her í Føroyum!

Tað, sum í seinastuni hevur leikað, og tað sum stoðugt leikar á hjá teimum, ið ráða fyri borgum her á landi, er at skipa lands lógar og rætti soleiðis, at teir heilt fáu skulu hava møguleika at taka ser um reiggj og skipa fyri virkjum og fyriførum.

Lánitreytirnar hava verið og eru soleiðis, at bara teir einstaku fáu magnatarnir hava hovi at fáa lán til virkis á sjógv og landi.

Keypmøguleikarnir viðvikjandi biligari útgerð og nýtslurum liggja bara hjá teimum somu fáum.

Og solumøguleikarnir stilla seg á sama hátt — tað eru bara teir fáum, sum hava alt at siga her.

Tiltaksíðni, sum liggur í einum-lvurjum virkandi menniskja, sleppur ikki uppundan til kapitalistiska okinum, men verður koft og niðurbundið til ómetalt tap fyri fólkið og landið og til ein ótolandi trældóm fyri tann einstaka fiskimannin og arbeiðsmannin og menniskja, ið ikki av lagnunnar vælvild eru komin at teljast millum tey fáu veldugu. Hann kann vera av raskastu fiskimanninum, hava besta skil á veiðumøguleikum og teimum bestu arbeiðsháttum á sjógv og landi.

Men hann sleppur ikki fram at, sleppur ikki uppá part:

Ikki kann hann fáa lán og studning á javnt við ein av teimum veldugu!

Ikki kann hann, um hann fær skipið ella annað arbeiðsambóð, koma til at hava atstöður til at fáa útgerðarvornar eins lagliga og biliga og teir stóru.

Og ikki kann hann koma uppá part at fáa selt fiskin ella aðrar av sínum framleiðsluvorur til hin besta prís. Hann má av armóðini verða smurður av við landingarprís, sum einki far kann standa seg við.

»Initiativ« hjá einstaklinginum í teirri stóru fjøldini verður á henda hátt niðurbundið, dripið, til frama fyri nokur fá einstaklingsmonopolir.

Tað borgarliga privatkapitalistiska «systemið» loysir soleiðis ikki út rúgvuna av fólksins velduga "initiativ", men jarðleggur tað, so bert nakrir fáir skulu eiga einarettin at fara undir virkis og skapandi arbeiðir.

Óðrvisi við sosialismuni!

Hon stílar ímóti, at hitt almenna skal leggja landsins víðurskipti so til rættis, at møguleiki skil vera hjá framtafhuginum hjá einum hvørjum av landsins íbúgvum at koma til virkan og arbeiðis undir lika so frium og tryggum korum, sum tann einstaki av teimum stóru hevur í dag undir ræðinum hjá teirri privatkapitalistisku borgarligu klikuni.

Vin s leiðis at loysa út til blóm- andi virkis "initiativ", sum býr í einstaklinginum í hópinum, verða skopt ein arbeiðsmegi og ein arbeiðsgleði, sum vilja fullkomuliga umskapað okkara samfelag frá einari sjúkari, doyggjandi tilveru til eitt yðjandi ríkt og skapandi liv.

Latum okkum taka dæmi. Seta vit landshandlin á stovn aftur við tí endamáli at innflyta

allar okkara vorur í stórum til biligastu prísir, vildu allir smá- menn, sum hava baksáð ser til eitt veiðufar, kunna fingið útgerðarvorur sínar til eins biligar og biligari prís og størmaðurin í dag.

Skipaðu vit okkara fiskasølu soleiðis, at allir framleiðarar skuldu fingið eins góðan prís — marknaðarprís — fyri vorur sínar, vildu smámenningar, ið kunnu vera teir bestu veiðumenn og menn at ansa eftir skipi sínum framúr væl, ikki nýst at stúrt fyri tí forrættningssliga sum solan av veiðuni er.

Lánivíðurskiptini skipað soleiðis, at møgulegt skuldi verið hjá ognar- leysum — men "initiativrikum" kreft- um at fingið sær far, innflyttingin skipaðin til eina landsinnflytan í stórum, so tann veiði skipaegirin hevði hovi til at fingið útgerðina biligast.

soluna skipaða soleiðis, at allir framleiðarar høvdu møguleika fyri at fáa fullan og hægsta marknaðar- prís, og so haraftrat:

okkara vinnuliv vart av eini lóg- gávu í krepputíðum, so tað ikki verður at fara nakað virki óneyðugt í skeljar, men vart t. d. soleiðis sum danir varðu landbúnaðin undir búnaðarreppuni, ið var við at koyra Danmark um koll.

Føra vit henda socialistiska poli- tikkin, vil hann bjarga landi okkara aftur á fótur, og hann vil loysa út hina stórstu rúgvuna av »privatum initiativ« til uppbyggingar og menn ingar av Føroya fjøð.

ARBEIÐI til øll á sjógv og landi.

RETTVISA úrtøka av arbeiðinum.

kross fyri JAVNAÐARFLOKKINUM!

VELJIÐ JAVNAÐARFLOKKIN

— og harvið PRISVIÐBÓT til

allar fiskimenn og útroðarmenn!

Var tað satt?

Eg havi latið mer sagt, at Kampmann tá ið hann fyrilegði tað bretska semings uppskotið í sjómárksmálinum, skuldi aftaná at hava hørt allar partar, av sær sjálvum ógvuliga avgjört og ágrýtin taka upp og ganga inn fyri at fáa bretar at friða gýtingargrunarnar ikki bara ímillum 6 og 12 millamark, men eisini og serliga gýtingargrunarnar uttan fyri 12 millamark?

Er hetta satt? Er tað satt, at hann helt, at møguleiki var at vinna bretar eisini fyri friðingini uttan fyri 12 mil? — millum 6 og 12 var jú í uppskotinum fáa bretska sam- bært blaðskrivning í donskum blóðum.

Er tað satt, at eitt av punktum í semingsuppskoti breta var samsvarandi »eini« hjá javnaðarmanninum, at teir, bretar, vildu binda seg til at góðtaka sama sjómarkið við Føroyar, sum kom at verða góðkent hjá íslendingum á ein ella annan hátt?

Er tað satt, at tjóðveldisflokkurin bara avvisti, hóast hann visti, at 1955 sátt- málin var og verður í gildi til 1967, um ikki bretar fríviljigir ganga við til at avtaka hann ella broyta hann, og at teir undir ongum umstøðum vildu vera við til at tala við bretar um henda ólukkuliga 1955 sáttmála?

Og er tað veruliga satt, at fólkaflokk- urin, ið hevur verið við til at avreitt okkum sjómárksliga sæð til 1967, tók næstan ta somu støðu sum tjóðveldið uttan bara tað, at hann hevði einki ímóti at danska sjómálin helt fram við samráðingum við bretar, og at teir so »allernæðigste« vildu se pá et eventuelt nyt forslaget?

Er hetta satt, so hjálpi okkum Gud, um nakar veljar er so villur, at hann velur hesar flokkar.

Ti við støðu síni hava teir beinan- vegin roynt alt fyri, at vit skulu koma at liggja í trimilásáttmála spennitrygg- uni til 1967.

Útroðarmennur í Klaksvík.

FIGGJARORKAN

Øll okkara fligjarorka verður at sam- skipa og koma undir landsins fyrisk. VELJIÐ JAVNAÐARFLOKKIN!

LIVSTRYGGINGIN

Í dag fara hundræðstúsindir krónur út av landinum á hvørjum ári í livstrygg- ingarpeningi.

Útlendsk privatfelag ríka seg upp. Javnaðarflokkurin krevur alla livs- tryggingina á hendur samfelagsins.

VELJIÐ JAVNAÐARFLOKKIN!

AFTURHALDIÐ MIKLA

8. november er ókendur, hvørs lagna ið vit vilja taka uppá okkum fyri tey komandi árin. Men eitt er givið við 100 pst., at tann maður og kvinna, ið enn ikki hevur fingið eyguni upp fyri tí húsnði afturhaldi gjøgnum hesi 8 árin, kemur nevan at rassast úr duri, tí so tokut hevur tað verið!

Livsleið okkara liggur á tí degi, tí má veljast rett. Tey kámutu og fátæks- ligu fólkaflokkssorðini saman við sam- bandi og tjóðveldi, sjálfstýri og Kjaran Mohr, minnir meg á teir fornu dagarnar, tá ið hini neyðstøddu skipini lótu seg lokka í deyðan av teim lóvtum, ið veitradu inni við hina brimhardu strond.

Men øvseint var, ljósið var ikki fræls! Soleiðis í ein annan stíl kann hvør einstaki fiskimaður og arbeiðari kenna seg drænan inn í afturhaldið av síni óðvanni fyri at káða á tey vøkr orðini ið sogað vóru — men minnst eitt, eingin av teim flokkum eru vinir fiskimannsins, tað sást, tá sjúklesini fingur toll, tubbakið toll, í eini tíð, tá allir hinar sjófarandi nasjónir fáa tollfritt tubbak og klæðir.

har sosialismen valdar...! Veljarar, tit ið so ofta fingur drigið svørð á bak, tit øll somul, ið kendu ofta kaldan eim av svikagerðum móti fiskimannsins og ar- beidarafjeldini, rætti okkum eisini tykk- ara broðrahond, hvør einstaki rethugs- andi veljari og stímbríð samanhalðið við at velja hin einstaka flokk, ið vil allari heildini á landi og sjógv alt eitt. Veljið lista C...! Minnst eingin hana sorgar- søgu um ter, ið mistu mann sín og einki fingur frá tí almenna, men gott fólk rekti hondina út við gávum fyri at børn og einkia ikki skuldu svøla. Hvørjum geva tit skuldina? Skuldina eigur hitt sitandi afturhaldið!

Syrgiliet! Teir skoyttu ikki ein tanka at tryggja einkjum livsmegi í sorgini. So kolasvart hevur 8 ára stýri okkara verið. Hvørjir vóru teir, ið gloymdu eftirsitandi einkur, ið mistu mann sín á seingini? Tað sama 8 ára afturhaldið! Hvørjir vóru teir, ið málubundu, fiskimannin við sildasølu fiskasølu, við at steingja teir úti har? Tað sama afturhaldið, ið skerdi minstu- lónina, so sviðið hevur í mongum heimi. Hvør gav grunni skipfiskimannina aftur- haldsins dømsvald hóast góð læknáttan kundi próveast um sjúku. Eisini hitt sama afturhaldið, ið nú má fáa monu- steytin tann 8. november, skal her verða livandi sum ein fjøð, ið einki annað hevur kent til uttan hin stóra afturhal- dsins jarðhelin, ið gáddur av færum orð- um verður settur slag í slag inn á ting av veljarum frá fátækaststætti, ið innast inni eru teirra íflylla og einki annað. Minnst tað hin 8. november og gevið teimum ikki tykkara atkvøðu.

K.

HÚSALANSSPURNINGIN loystan!

kross fyri JAVNAÐARFLOKKINUM!

ÚTROÐUR OG FRYSTIVIRKI í

hvorjari bygd kring landið!

kross fyri JAVNAÐARFLOKKINUM!

RAVMAGNAN av Føroyum!

kross fyri JAVNAÐARFLOKKINUM!

Veljið lista C

FORELDUR

verða mint á at sjúkrahjálpin hjá børnum, sum hava foreldrini sjúk- atryggjað, heldur uppat tá barnið fyllir 15 ár. Uppátka sum sjálfstøðug- ur limur kann verða frá 14. ári og er innliman framd áðrenn barnið er fyllt 15 ár er eingin biðitíð. Annars er biðitíðin 6 vikur.

Uppátøkumena verða ókeypis út- flyggjað á skrivstovu í Tróndar- götu, sum er opin hvønn dag kl. 9—4, leygdagur tó bert til kl. 1.

Havnar Sjúkrahúsi.